NL

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 23.6.2003
COM(2003) 367 definitief

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN DE RAAD

tot wijziging van de bestemming van de betalingen die door de Democratische Republiek Congo zijn verricht in het kader van speciale leningen, en van de opbrengsten van verrichtingen met risicodragend kapitaal in de Democratische Republiek Congo uit hoofde van het tweede, het derde, het vierde, het vijfde en het zesde EOF, ten gunste van in de Democratische Republiek Congo uit te voeren samenwerkingsactiviteiten

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. OMVANG VAN DE BUITENLANDSE SCHULD VAN DE DEMOCRATISCHE REPUBLIEK CONGO EN DE INTERNATIONALE RESPONS

De buitenlandse schuld is een van de belangrijkste bronnen van zorg wat de economie van de Democratische Republiek Congo (DRC) betreft. Op 31 december 2001 bedroeg de schuld van de DRC 13 279,5 miljoen USD, ofwel 1 407,2% van de uitvoer en 226% van het BBP. Deze percentages laten zien dat de DRC een extreem hoge buitenlandse schuld heeft.

Het grootste deel van deze schuld bestaat uit achterstallige betalingen: op 31 december 2001 bedroegen deze 10 081,6 miljoen USD, waarvan a) 1 932,2 miljoen USD aan multilaterale instellingen, b) 7 486,4 miljoen USD aan schuldeisers die deel uitmaken van de Club van Parijs, waarvan er zeven lidstaat zijn van de Europese Unie (België, Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, Oostenrijk, Spanje, Verenigd Koninkrijk, Zweden) en c) 663 miljoen USD aan bilaterale schuldeisers die geen lid zijn van de Club van Parijs en commerciële schuldeisers, en kortlopende schulden.

Deze buitengewone opeenstapeling van achterstallige betalingen is lange tijd een groot obstakel geweest voor het hervatten van de activiteiten van de internationale financiële instellingen, terwijl de sociaal-economische situatie en de basisinfrastructuur van het land in snel tempo verslechterden.

Deze hindernis kon slechts worden overwonnen door de buitengewone inspanningen van de regering van de DRC en de schuldeisers.

Wat de **multilaterale schuldeisers** betreft:

- de achterstallige betalingen aan het **Internationaal Monetair Fonds**, die per 12 juni 2002 503 miljoen USD bedroegen, zijn aangezuiverd door middel van een overbruggingskrediet dat is verstrekt door Frankrijk, België, Zweden en Zuid-Afrika;

- de achterstallige betalingen aan de **Wereldbank**, die per 3 juli 2002 338 miljoen USD bedroegen, zijn aangezuiverd door middel van een overbruggingskrediet dat is verstrekt door Frankrijk en België;

- de **Afrikaanse Ontwikkelingsbank Groep** kon door de hoogte van het achterstallige bedrag (778,5 miljoen USD) niet beschikken over voldoende middelen voor een overbruggingskrediet en heeft daarom een gemengd mechanisme van aflossing en herschikking uitgewerkt, waarvoor een beroep is gedaan op bijdragen van andere kapitaalverschaffers. Deze methode was door de Wereldbank in 1996 al toegepast voor Bosnië en Herzegovina. De kapitaalverschaffers is gevraagd onmiddellijk in plaats van de DRC een betaling van 40 miljoen USD te verstrekken voor volledige aanzuivering van de achterstallige betalingen die aan het Afrikaans Ontwikkelingsfonds zijn verschuldigd en 76 miljoen USD voor rentebetalingen aan de Afrikaanse Ontwikkelingsbank (ADB).

Door de aanzuivering van de schuld aan de instellingen van Bretton Woods kon het IMF op 12 juni 2002 een programma van 750 miljoen USD met een looptijd van drie jaar goedkeuren in het kader van de faciliteit voor armoedebestrijding en groei. Op diezelfde datum keurde de Wereldbank een krediet van 450 miljoen USD voor economisch herstel goed, waarmee de inspanningen van de regering in het kader van het programma voor economische en structurele hervormingen zullen worden ondersteund.

Na de goedkeuring van een regeling met de instellingen van Bretton Woods zijn de schuldeisers die lid zijn van de **Club van Parijs** op 13 september 2002 tot overeenstemming gekomen over een overeenkomst met de regering van de DRC over herschikking van de buitenlandse schuld. Die overeenkomst betreft circa 8,98 miljard USD, waarvan 16% voor leningen voor officiële ontwikkelingshulp (ODA-leningen). Dit bedrag omvat 8,49 miljard USD aan achterstallige aflossingen, interesten en achterstallige interesten die verschuldigd zijn per 30 juni 2002, en 490 miljoen USD aan aflossingen en interesten die verschuldigd zijn van 1 juli 2002 tot en met 30 juni 2005. De overeenkomst is gesloten volgens de zogeheten voorwaarden van Napels, d.w.z. dat ODA-leningen van voor de afsluitdatum in 40 jaar moeten worden terugbetaald, met een aflossingsvrije periode van 16 jaar en een rentetarief dat ten minste even gunstig is als de concessionele rente voor die leningen. De vervaldata voor handelskredieten van vóór de afsluitdatum worden zo behandeld dat een verlaging van 67% tot stand komt, waarbij rekening wordt gehouden met regelingen voor schuldbehandeling die de Club van Parijs reeds heeft uitgevoerd. De resterende bedragen worden herschikt over 23 jaar, met een aflossingsvrije periode van 6 jaar en een marktconform rentetarief. Deze afhandeling leidt tot onmiddellijke kwijtschelding door de schuldeisers in de Club van Parijs van ongeveer 4,64 miljard USD van de buitenlandse schuld van de DRC. Door deze maatregelen wordt de schuldendienst aan de crediteuren die lid zijn van de Club van Parijs van 30 juni 2002 tot 30 juni 2005 verminderd van 9,09 miljard tot 380 miljoen USD. Het resterende bedrag bestaat uit een gedeelte van de verschuldigde rente op de herschikte bedragen, plus de schuldendienst vanaf 2003 op de schuld van na de afsluitdatum.

Door deze regeling voor de achterstallige betalingen kon de bijstand van de internationale financiële instellingen aan de DRC worden hervat en komt het land weer in aanmerking voor versnelde toegang tot het HIPC-initiatief, gepland voor eind april. Snelle toegang tot het HIPC-initiatief is dus een kernpunt van de strategie van de internationale gemeenschap om de last voor de Congolese financiën te verlichten en de weg vrij te maken voor de volgende stadia van het proces van economisch herstel en verbetering van de sociale omstandigheden van de Congolese bevolking.

2. DE REACTIE VAN DE GEMEENSCHAP OP HET INITIATIEF VOOR SCHULDENLASTVERLICHTING

Op uitdrukkelijk verzoek van de lidstaten heeft de Commissie zich reeds verbonden tot deelname aan de internationale inspanningen om een oplossing te vinden voor de achterstallige betalingen aan de ADB. Van de gevraagde 76 miljoen euro heeft de Commissie 40 miljoen euro bijgedragen in de vorm van onmiddellijke betalingen in het kader van het door de ADB voorgestelde mechanisme.

De achterstallige betalingen van de DRC op de schuld aan de Europese Gemeenschap waren per 31 december 2002 opgelopen tot 124,2 miljoen euro, waarvan 24,3 miljoen euro op gewone leningen en 99,9 miljoen euro op speciale leningen. Deze cijfers zullen op 31 december 2003 naar schatting respectievelijk 26,7 en 109,3 miljoen euro zijn. De verdeling over de lidstaten op 30 juni 2003 is per EOF in onderstaande tabel aangegeven.

Geraamde achterstallige betalingen van de Democratische Republiek Congo op 30 juni 2003 (speciale leningen)						
Verdeling over de lidstaten (raming)						
	Yaoundé 1	**Yaoundé 2**	**Lomé 1**	**Lomé 2**	**Lomé 3**	**Totaal (EUR)**
Duitsland	2.248.267,24	3.991.965,71	2.357.703,97	20.921.111,26	484.053,96	30.003.102,14
Frankrijk	2.248.267,24	3.991.965,71	2.357.703,97	18.927.910,83	437.937,07	27.963.784,82
Italië	912.089,46	1.878.642,89	1.090.267,73	8.497.328,14	233.754,67	12.612.082,89
België	629.142,00	1.069.899,76	567.847,78	4.361.062,59	73.544,30	6.701.496,43
Nederland	601.845,89	1.069.899,76	722.302,37	5.470.061,33	104.855,24	7.968.964,59
Luxemburg	17.975,49	32.494,14	18.171,13	149.864,69	3.467,44	221.972,89
Verenigd Koninkrijk			1.699.000,55	13.307.984,81	307.908,25	15.314.893,61
Ierland			54.513,39	442.100,85	10.228,93	506.843,17
Denemarken			218.053,55	1.850.828,97	38.592,55	2.107.475,07
Griekenland				1.004.093,45	23.041,11	1.027.134,56
Spanje					123.787,44	123.787,44
Portugal					16.383,63	16.383,63
Totaal	6.657.587,32	12.034.867,97	9.085.564,44	74.932.346,92	1.857.554,59	104.567.921,24

Zoals ook geldt voor de schulden aan andere schuldeisers, moeten de achterstallige betalingen die de DRC heeft opgelopen op directe leningen van de EIB en leningen die de EIB namens de Commissie beheert (leningen op risicokapitaal), alsmede op leningen die de EIB namens de Commissie invordert (speciale leningen), op adequate wijze worden afgehandeld in overeenstemming tussen de nationale autoriteiten, de EIB en de Commissie. Het land kan anders niet voldoen aan de voorwaarden voor het bereiken van het *decision point*.

Voor de leningen uit de eigen middelen van de EIB geldt dat deze reeds een beroep heeft gedaan op de garanties die de lidstaten hebben verstrekt. Deze hebben de EIB toestemming gegeven de invordering van de schuld tot 31 december 2003 op te schorten. Er moet vóór die datum een oplossing voor de langere termijn worden gevonden.

Wat betreft de leningen uit EOF-middelen acht de Commissie, die zich ertoe heeft verbonden de status van de Gemeenschap als multilaterale schuldeiser te handhaven, het niet opportuun voor te stellen de opgelopen achterstallige betalingen eenvoudigweg kwijt te schelden of te herschikken.

Er zijn daarom onderhandelingen aangegaan met de Congolese regering, die ermee akkoord gaat budget A van de toewijzing van het negende EOF te benutten tot aan het bedrag van de achterstallige betalingen die op de datum van het decision point verschuldigd zijn aan de Europese Gemeenschap op speciale leningen en risicokapitaal. Deze operatie wordt geboekt als bijdrage van de Gemeenschap aan het HIPC-initiatief.

3. DE BEHOEFTEN VOOR DE WEDEROPBOUW EN DE NOODZAAK HET DEMOCRATISCH OVERGANGSPROCES TE DOEN SLAGEN

In december 2002 heeft de Wereldbank op de vergadering van de Adviesgroep een agenda voor de donoren gepresenteerd, waarin een eerste overzicht wordt gegeven van de financiering die nodig is voor een spoedhulpprogramma voor herstel en wederopbouw.

Dit programma van 1,741 miljard USD beperkt zich tot het gebied dat onder de controle van de regering staat en betreft dus slechts eenderde van het grondgebied. Het doel is te kunnen voldoen aan de onmiddellijke behoeften op het gebied van landbouw en voedselzekerheid, herstel en wederopbouw van basisinfrastructuur, sociale dienstverlening en versterking van capaciteit. De Adviesgroep is tot de conclusie gekomen dat slechts 75% van de gepresenteerde behoeften wordt gedekt door de bijdragen die door de verschillende kapitaalverschaffers zijn toegezegd voor de periode 2002–2005.

De regering in Kinshasa heeft weliswaar in 2002 door zorgvuldig financieel beheer een klein primair overschot kunnen behalen, maar het is zeer onwaarschijnlijk dat dit kan worden volgehouden wanneer de begroting, die tot dusver zeer conservatief was, moet voldoen aan de nieuwe behoeften wanneer het overheidsgezag zich tot het gehele grondgebied uitstrekt. De door jaren van oorlog leeggebloede en verpauperde economie zal bovendien niet in staat zijn een belastinggrondslag te bieden die toereikend is voor de nieuwe behoeften van de komende jaren. Volgens schattingen van de Wereldbank kan de regering in 2005 niet rekenen op belastingopbrengsten van meer dan 900 miljoen USD. Dat is weliswaar 2,7 maal zoveel als in 2001, maar de overheidsuitgaven zullen in die periode in dezelfde verhouding moeten stijgen om in de nieuwe behoeften te kunnen voorzien.

Deze schatting houdt overigens geen rekening met de financiële behoeften die voortvloeien uit een ingrijpende hervorming van het Congolese overheidsapparaat of met de sociale kosten die de herstructurering van de overheidsbedrijven met zich meebrengt. Volgens de eerste schattingen gaat het bij alleen al het sociale plan voor de overheid om ongeveer 160 miljoen USD.

Wat de politiek betreft: na het installeren van een overgangsregering in Kinshasa zullen, overeenkomstig de akkoorden die op 6 maart 2003 in Pretoria in het kader van de inter-Congolese dialoog zijn gesloten, verkiezingen worden georganiseerd. Deze moeten volgens het akkoord binnen 36 maanden plaatsvinden op het gehele grondgebied van de DRC. Deze verkiezingen vormen het hoogtepunt van het overgangsproces dat moet leiden tot een legitieme regering en legitieme overheidsinstellingen. Deze fase is van cruciaal belang voor het herstel van de rechtsstaat en de consolidatie van vrede en stabiliteit in het land en in het gebied van de Grote Meren in het algemeen. Dit beginsel is op 27 januari 2003 door de Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen opnieuw naar voren gebracht. De Raad heeft zich er uitdrukkelijk toe verbonden het overgangsproces naar vrije en transparante verkiezingen binnen de door het akkoord van Pretoria gestelde termijn te begeleiden.

Volgens een voorzichtige schatting van de Verenigde Naties bedroegen de kosten van de verkiezingen in 1996 225 miljoen USD. Er is nog geen nieuwe raming gemaakt, maar gezien de gevolgen van de oorlog kunnen de kosten alleen maar hoger uitvallen.

4. MIDDELEN WAAROVER DE COMMISSIE MOMENTEEL KAN BESCHIKKEN VOOR DE WEDEROPBOUW EN HET DEMOCRATISCH OVERGANGSPROCES

De bilaterale samenwerking tussen de Gemeenschap en de DRC is van 1992 tot januari 2002 opgeschort. In januari 2002 werd een nationaal indicatief programma van 120 miljoen euro ondertekend. Dat bedrag bestond uit de resterende bedragen van het zesde en het zevende EOF en een tot 25,7 miljoen euro verlaagde toewijzing uit het achtste EOF.

In de periode dat de hulp was opgeschort, is de oorspronkelijk geplande toewijzing uit het achtste EOF, 180 à 200 miljoen euro, nooit aan het land medegedeeld. Door de behoeften die op andere terreinen ontstonden, onder andere in het kader van het HIPC-initiatief, is die toewijzing geleidelijk verlaagd tot 25,7 miljoen euro. Tijdens deze periode had het land niet alleen geen toegang tot programmeerbare middelen, maar ook niet tot Stabex en Sysmin of de faciliteit voor structurele aanpassing.

In verband met de verminderde toewijzing en het ontbreken van prestatie-indicatoren is een toewijzing uit het negende EOF berekend die wat de programmeerbare steun betreft (171 miljoen euro uit budget A) nominaal gelijk is aan de toewijzing uit het zevende EOF.

Tot dusver is van het in januari 2002 ondertekende nationale indicatieve programma (NIP) 85% vastgelegd in het kader van het spoedhulpprogramma voor herstel en wederopbouw. De resterende 15% wordt naar verwachting in het derde kwartaal van 2003 vastgelegd.

De overeenstemming die met de Congolese autoriteiten is bereikt om van budget A van het NIP in het kader van het negende EOF **105 miljoen** euro te gebruiken voor het vereffenen van achterstallige betalingen aan de Gemeenschap betekent dat de Commissie drastisch minder mogelijkheden heeft om te voorzien in de politieke behoeften die zich in het overgangsproces voordoen. Deze behoeften, die op het niveau van de ministers van Buitenlandse Zaken zijn overeengekomen, betreffen onder meer het organiseren van de verkiezingen, de demobilisatie van militairen en de hervorming van het overheidsapparaat.

In het kader van het negende EOF kan budget A niet eerder worden verhoogd dan na de tussentijdse evaluatie die voor alle ACS-staten geldt en die gepland is voor eind 2004 – medio 2005. Tot dan is het dus niet mogelijk voor de eerder genoemde prioritaire activiteiten indicatieve bedragen vast te stellen.

In artikel 7, lid 1, van het Intern Akkoord voor het negende EOF, dat de bestemming betreft van betalingen aan de Bank uit hoofde van aan de ACS-staten verstrekte speciale leningen en de opbrengsten en revenuen van verrichtingen met risicodragend kapitaal die krachtens eerdere EOF's hebben plaatsgevonden, wordt bepaald dat dergelijke bedragen aan de lidstaten toekomen, tenzij de Raad **op voorstel van de Commissie** met eenparigheid van stemmen besluit deze bedragen te reserveren of **voor andere verrichtingen aan te wenden.**

Daarom zal worden voorgesteld de **bedragen die worden gestort ter vereffening van de achterstallige betalingen** op de schuld aan de Gemeenschap niet aan de lidstaten ten goede te laten komen, maar deze te laten **beheren** door de Commissie **ten behoeve van de financiering van activiteiten ten gunste van de DRC, overeenkomstig de richtsnoeren van de Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen**.

5. MOREEL RISICO EN BESMETTINGSRISICO

Over het algemeen zijn het morele risico en het besmettingsrisico gering als gevolg van het multilaterale kader – het HIPC-initiatief – waarin deze activiteiten plaatsvinden en door de bijzondere inspanningen die de DRC zich heeft getroost en de concrete verbintenissen die het land is aangegaan om het decision point te bereiken.

Het morele risico is ook gering doordat 1) er geen automatische koppeling is tussen de betaling door de DRC van achterstallige aflossing en rente uit de toewijzing in het kader van het negende EOF en de terugstorting van de betaalde bedragen, en 2) deze operatie krachtens het intern akkoord slechts mogelijk is na een unaniem besluit van de Raad op voorstel van de Commissie.

De Commissie heeft bovendien aangegeven dat de voorgestelde wijziging van de bestemming van de middelen een eenmalige maatregel is, die een uitzondering vormt op het normale beheer van terugbetalingen uit hoofde van speciale leningen en opbrengsten van verrichtingen met risicodragend kapitaal die in de ACS-staten krachtens het EOF plaatsvinden.

Deze uitzondering is gerechtvaardigd omdat 1) de DRC een HIPC-land is dat aan alle multilateraal voor dit initiatief gestelde voorwaarden voldoet, aangezien het land dichtbij het decision point is gekomen, waardoor het in aanmerking komt voor tussentijdse schuldenlastverlichting; 2) het land in een postconflictsituatie verkeert en voor een groot deel

is verwoest; 3) het land uit hoofde van het achtste EOF een verlaagde toewijzing van 26 miljoen euro heeft ontvangen; 4) de Raad te kennen heeft gegeven het overgangsproces te willen steunen.

CONCLUSIE

Om de bovengenoemde redenen stelt de Commissie de Raad voor bijgaand voorstel voor een beschikking goed te keuren.

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN DE RAAD

tot wijziging van de bestemming van de betalingen die door de Democratische Republiek Congo zijn verricht in het kader van speciale leningen, en van de opbrengsten van verrichtingen met risicodragend kapitaal in de Democratische Republiek Congo uit hoofde van het tweede, het derde, het vierde, het vijfde en het zesde EOF, ten gunste van in de Democratische Republiek Congo uit te voeren samenwerkingsactiviteiten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op de Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000[1],

Gelet op het Intern Akkoord van 12 september 2000 tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de financiering en het beheer van de steun van de Gemeenschap in het kader van het financieel protocol bij de partnerschapsovereenkomst tussen de staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, ondertekend te Cotonou (Benin) op 23 juni 2000, en de toewijzing van financiële bijstand ten behoeve van de landen en gebieden overzee waarop de bepalingen van het vierde deel van het EG-Verdrag van toepassing zijn[2], inzonderheid op artikel 7, lid 1, van het Intern Akkoord,

Gezien het voorstel van de Commissie, dat in overleg met de Europese Investeringsbank is opgesteld,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In de conclusies van de Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen van 27 januari 2003 over de Democratische Republiek Congo verklaart de Raad bereid te zijn de overgang te begeleiden naar vrije en transparante verkiezingen binnen de in de overeenkomst van Pretoria afgesproken termijnen, en bereid te zijn, zodra de overgangsinstellingen opgericht zijn, de overgang te steunen door middel van projecten van de Europese Unie en van haar lidstaten, die onder andere zijn gericht op hulp aan de bevolking, versterking van de staatsstructuren, economische heropbouw van het land en DDRRR-projecten (projecten inzake ontwapening, demobilisatie, reïntegratie, repatriëring en hervestiging).

(2) De Democratische Republiek Congo heeft uit hoofde van het achtste EOF een verlaagde toewijzing van 25,7 miljoen euro ontvangen.

---

1 PB L 317 van 15.12.2000, blz. 3.

2 PB L 317 van 15.12.2000, blz. 355.

(3) De middelen die uit het negende EOF aan de Democratische Republiek Congo zijn toegewezen, zijn voor de Gemeenschap onvoldoende om de verbintenissen die de Raad namens de Europese Unie is aangegaan, financieel te dekken,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De Commissie krijgt de beschikking over een aanvullende toewijzing in de vorm van een subsidie van 105 miljoen euro ten behoeve van de uitvoering van activiteiten in de Democratische Republiek Congo, teneinde het democratische overgangsproces van het land naar vrije en transparante verkiezingen te bevorderen, de staatsstructuren te versterken, aan de wederopbouw van het land bij te dragen en een programma voor demobilisatie en herintegratie van voormalige strijdenden in te stellen.

Artikel 2

Het bedrag van de in artikel 1 genoemde aanvullende toewijzing is een maximumbedrag.

Artikel 3

De in artikel 1 genoemde aanvullende toewijzing wordt gefinancierd uit de door de Democratische Republiek Congo aan de Europese Investeringsbank (EIB) gedane betalingen die voortvloeien uit de schuldendienst voor verrichtingen met risicodragend kapitaal en speciale leningen die zijn verstrekt in het kader van de eerste[3] en de tweede[4] overeenkomst van Yaoundé en de eerste[5], de tweede[6] en de derde[7] overeenkomst van Lomé.

Artikel 4

De lidstaten machtigen de EIB de van de Democratische Republiek Congo ontvangen bedragen rechtstreeks over te maken op een op naam van de Commissie geopende rekening, na aftrek van de commissie die aan de EIB voor dergelijke verrichtingen is verschuldigd. De interest op de op de rekening gestorte bedragen wordt gekapitaliseerd. Vier jaar na de datum waarop de rekening is geopend, wordt de rekening afgesloten. Het saldo wordt overgemaakt aan de EIB, die het aan de lidstaten zal overmaken.

---

3 Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de met deze Gemeenschap geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar (Yaoundé I, 1963) (PB 93 van 11.6.1964, blz. 1421).

4 Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de met deze Gemeenschap geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar (Yaoundé II, 1969) (PB 282 van 28.12.1970, blz. 2).

5 ACS-EEG-Overeenkomst van Lomé (Lomé I, 1975) (PB L 25 van 30.1.1976, blz. 2)

6 Tweede ACS-EEG-Overeenkomst ondertekend op 31 oktober 1979 te Lomé (Lomé II, 1980) (PB L 347 van 22.12.1980, blz. 1).

7 Derde ACS-EEG-Overeenkomst ondertekend op 8 december 1984 te Lomé (Lomé III, 1985) (PB L 86 van 31.3.1986, blz. 3).

Artikel 5

Ten hoogste 5% van de aanvullende toewijzing dient ter dekking van de administratieve kosten van het beheer van de aanvullende toewijzing door de Commissie, na aftrek van de commissie die aan de EIB voor dergelijke verrichtingen is verschuldigd.

Artikel 6

De financiële middelen die aan de Democratische Republiek Congo zijn toegewezen, worden door de Commissie op gecentraliseerde wijze uitgevoerd, overeenkomstig artikel 14 van het Financieel Reglement van toepassing op het 9e Europees Ontwikkelingsfonds

Artikel 7

Besluiten inzake financieringen ten laste van de aanvullende toewijzing die bij deze beschikking wordt toegekend, worden vastgesteld volgens de procedures van de artikelen 24 tot en met 27 van het Intern Akkoord.

Artikel 8

De Commissie wordt gemachtigd haar goedkeuring te hechten aan een verdeling naar type activiteit van de in artikel 1 genoemde aanvullende toewijzing, na raadpleging van het Comité van het EOF, dat overeenkomstig artikel 27 van het Intern Akkoord zijn advies uitbrengt.

De Commissie mag zonder voorafgaande raadpleging van het Comité van het EOF haar goedkeuring hechten aan een andere verdeling van de aanvullende toewijzing, mits de wijzigingen niet verder gaan dan 20% van het totaalbedrag van de aanvullende toewijzing.

Artikel 9

Deze beschikking treedt in werking op de dag waarop zij wordt bekendgemaakt. Zij is van toepassing gedurende dezelfde periode als het Intern Akkoord tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de financiering en het beheer van de steun van de Gemeenschap.

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter